

[Vanggaard.]

spurgt det, er en Sag for sig, men som bekendt har man ofte taget en Direktør helt udenfor Skolen, og i Virkeligheden vil Lærerraadet efter dette Forslag faa mere Indflydelse, end det har haft efter den bestaaende Lov. Det vil kunne faa den Mand, som Lærerpersonalet anser for bedst egnet dertil, til at lede Undervisningen og repræsentere Skolen, og det skulde man mene maatte betragtes som en Fordel for Landbohøjskolens Lærerpersonele.

Nu kan det naturligvis tænkes, at man kan finde en Lærer, som tillige er egnet til at være Skolens økonomiske Leder, og jeg skal ikke bestride, at noget saadant har været Tilfældet, men noget andet er, om man Gang paa Gang kan finde en Mand, som baade er egnet til at lede Undervisningen, til at repræsentere Skolen og til at forestaa dens Økonomi. Det er en Forening af saa mange Egenskaber, at man ikke kan gaa ud fra, at den altid kan findes, saa man kan lovfæste den. Saa kan man naturligvis sige, at man kan blive ved det gamle og tage en Direktør helt udenfor Skolen, hvis man ellers ikke kan finde en saadan Mand, saaledes som man har gjort før, men det er vel heller ikke det, man ønsker.

Jeg tror derfor, at det foreliggende Lovforslag i alle Henseender er et Fremskridt. Man vil kunne mene, at den Mand, der bliver valgt til økonomisk Administrator og udelukkende faar sin Opmærksomhed henvendt paa dette Hverv, paa en bedre Maade vil kunne varetage Statens Interesse overfor Højskolen paa det økonomiske Omraade, ligesom man naturligvis maa mene, at den af Lærerraadet valgte Rektor vil være fortrinligt egnet til at lede Undervisningen og til at repræsentere Skolen udadtil. Jeg synes derfor, den her foreslaaede Ordning har alle Fordele i Sammenligning med den Lov, der hidtil gælder for Landbohøjskolens Styrelse, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme i dette høje Ting.

Kammersgaard: Det er jo ingen Hemmelighed, at der gør sig ret modsatte Betragtninger gældende om Betimeligheden af det foreliggende Forslag. Vi fra vor Side er ikke blinde for, at den Modvillie mod Forslagets Ophøjelse til Lov, som er kommet frem, ikke uden videre kan betegnes som helt ubegrundet, men paa den anden Side mener vi, at alle de Grunde, der taler for Forslagets Gennemførelse, er af en saa afgørende Betydning, at vi maa anbefale det

til Gennemførelse i den Skikkelse, hvori det er forelagt.

Ulrich: Det staar mig ikke ganske klart, hvad der egentlig har bevæget den højtærede Landbrugsminister til at fremsætte dette Lovforslag. Jeg kan ikke faa Øje paa nogen anden Grund end en vis diktatorisk Tilbøjelighed til at trumfe et eller andet igennem, om hvilket man har den Idé, at det maaske kunde være bedre end det bestaaende. Jeg tvivler i allerhøjeste Grad om, at den højtærede Minister har Ret i sine Betragtninger vedrørende Landbohøjskolens Administration. Den Ordning, der er derude i Øjeblikket, har bestaaet, saa længe Landbohøjskolen har eksisteret, den har staaet sin Prøve, og der foreligger jo ogsaa fra den højtærede Landbrugsministers Side en Erkendelse af, at den nuværende Administration har været fortrinlig. Derfor staar jeg ganske uforstaaende overfor, hvad det egentlig er, der ligger bagved den højtærede Ministers Ønske om nu, 8 Dage før Rigsdagen antagelig slutter, at trumfe sin Opfattelse igennem her i det høje Ting.

Den højtærede Minister sagde under sin Forelæggelsestale, at han havde ventileret dette Forslag i Finansudvalget. Det var vel den højtærede Ministers Mening en Overgang at ville gennemføre dette med Finansudvalgets Sanktion uden at spørge Rigsdagen derom, men det lod sig altsaa ikke gøre. Den højtærede Minister har ogsaa spurgt Lærerraadet ude paa Landbohøjskolen og har derfra faaet et absolut afvisende Svar.

Nu synes jeg dog, at man skal ikke gaa til saa gennemgribende Forandringer uden at kunne faa Tilslutning fra den Lærestanstalt, hvis Forhold man ønsker at omkalfatre, og naar man nu ved, at der ude paa Landbohøjskolen sidder over 40 Mennesker, som er Medlemmer af Lærerraadet, Mennesker, om hvilke man paa Forhaand maa gaa ud fra, at der blandt dem findes mange kvalificerede til at fortsætte den udmærkede Gerning, som er præsteret derude af den nuværende Direktør, saa forekommer det mig, at det ligefrem er en Haan overfor disse Mennesker, naar den højtærede Minister bryder sig fejl om deres Opfattelse og forelægger Lovforslaget, saaledes som han nu synes, det skal være.

Samtidig ser man dette mærkværdige, at Ministeren i sin Forelæggelsestale bebuder, at man fra den nuværende Regerings Side ogsaa paatænker at ville ændre Forholdene ved andre lignende Lærestalter,